

Η ΕΥΤΕΡΗ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕ

Φυλλάδ. 83.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Τόμος. Δ'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΝ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1854.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΝ.

(Συγγραφή Φραγγίσκου Βεύ, μετάφρασις
'Α.Ι. Ίωαννίδου).

(Συνέχεια, ἴδ φυλλάδ, 82.)

Ὁ Τάμεσις εἶναι ἡ μεγαλητέρα καὶ ποικιλωτέρα τῶν ὁδῶν τῆς οἰκουμένης, ἀκατανόητος ὅμως καὶ ἀπερίγραπτος. Ὁ Τάμεσις δὲν ὁμοιάζει εἰς οὐδὲν σχεδὸν τῆς πορείας αὐτοῦ μέρος ποταμόν. Ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ μέχρι τοῦ Λονδίνου σχηματίζει μικρὸν τινα τοξοειδῆ ῥύακα, ἔρποντα, διαχεόμενον εἰς λειμῶνας, καὶ καθωραϊζοντα, διὰ τῶν ὑδάτων αὐτοῦ τῶν μελαγχολικῶς ῥεόντων ὑπὸ τὸ συνηρεφές τῶν φυλλωμάτων, ἐξοχὴν πολυεληγτρον. Ἐν Λονδίῳ ὁ Τάμεσις χρησιμεύει ὡς παρόχθιον τι πρὸς ἐναπόθεσιν πραγματειῶν· διότι αἱ οἰκίαι τῆς παραλίας ὡς ἐκτισμέναι πορὰ τὰ χεῖλη τοῦ ποταμοῦ, συγκοινωνοῦσιν ἀμέσως μετὰ τῶν πλοίων. Μεταξὺ δὲ τῶν λασπιδῶν καὶ πλημμυρούντων ὕδατος παροχθίων τούτων ὑπάρχει μεγάλη τις ὁδὸς κατὰπλεως παντοφορέων (omnibus) καὶ

ἀνθρώπων. Ἀλλὰ τὰ παντοφορεῖα ταῦτα εἶναι ἀτμόπλοια, καὶ ἡ μεγάλη αὕτη ὁδὸς, αὐτὸς πάλιν ὁ Τάμεσις Ἀπὸ δὲ τοῦ Λονδίνου μέχρι τῆς Γραβεξένης, πόλεως κειμένης ἐξ λεύγας μακρὰν τοῦ Λονδίνου, ὁ Τάμεσις πλέον ὁμοιάζει λιμένα, ἔνθα πλοῖα πάσης χώρας καὶ παντὸς ἔθνους εὐρίσκονται διατεθειμένα καθ' ἑκατοντάδας. Ἀπὸ τῆς Γραβεξένης, μάλιστα δὲ, δυνατόν εἶπεν, καὶ ἀπὸ Μάγχης μέχρι Λονδίνου, ὁ Τάμεσις εἶναι κόλπος θαλάσσιος· αἱ δὲ τοῦ ποταμοῦ παλίσφοιαι οὐδεμίαν ἔχουσι τὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ βαθύς τούτου κόλπου.

Ἀλλὰ τὴν ἀλλόκοτον ἐντύπωσιν τὴν ἐκ τῆς θέας τῆς Ἀγγλίας ἀρχεῖται αἰσθανόμενος ὁ περιηγητὴς ἐνωπίον τῆς Γραβεξένης (Gravesend). Πρὸς τὰ δεξιὰ ἡ ταπεινὴ, ἡ ἄγονος καὶ σποδιαία τοῦ κρηνατοῦ τοῦ Ἑσπέρου γῆ· πρὸς τ' ἀριστερὰ δὲ ἡ ὠχρὰ καὶ πένθιμος μὲν, ἀλλὰ φιλοκάλως διατεθειμένη τῆς Γραβεξένης πόλιν, ἔνθα κατὰ πρῶτον εἶδον δεῖγμα τῆς ἀλλοκότου καὶ φαντασιώδους τῆς χώρας ταύτης ἀρχιτεκτονικῆς. Τὰ λουτρά Clifton εἰσὶν αὐστηρὰς γοθικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἕκαστος δὲ ὡσεὶ θόλος αὐτῶν ἐπικοσμεῖται ἄνωθεν ὑπὸ τινος τευρρικοῦ μιν α ρ ε Ἐφόσον ἡ γῆ ἀποβαίνει ἔρημος καὶ σιωπηλὴ, ἐπὶ τοσούτον ὁ ποταμὸς ἐμφυγῶνται ὑπὸ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς γενικῆς περιδινήσεως. Ἀλλ' ἡ ἀπαθὴς ἐκείνη

ταχύτης μεθ' ἧς τὰ διάφορα πλοῖα διασταυροῦνται, ἢ ἀνεξήγητος προσπέλασις τοσοῦτων ἀνθρώπων, ἀγνώστων πρὸς ἀλλήλους, ξένων μὴ παρατηρουμένων, ἢ σεβαρότης τῶν ὑπὸ τοῦ συμφέροντος συναθροισθέντων τούτων ὄντων καὶ χωριζομένων τυχαίως, ἢ μηχανικῆς ἐνεργείας ζωὴ αὕτη, καὶ ἡ ἀδιάλειπτος ἐργασία, ἅπαντα ταῦτα δεσμεύουσι καὶ καταπλήττουσι τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, ὁρῶντα τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν κατ'ἔφεσιν ἅμα τοιοῦτου θεάματος, θαυμάζοντα δὲ τὸ πάνδημον καὶ πένθιμον ὄφρος τοιαύτης ὑποδοχῆς. Ἐνώπιον τοσαύτης κινήσεως οὐδὲλως ὑπὸ τοῦ συνήθους ὁρῶντος συνοδευμένης, ὑπολαμβάνει τις ἑαυτὸν εἰσδύνοντα ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ εἰς τὴν χώραν τῶν σκίων. Ὁ ἥλιος, εἰσὶν λευκὴν περιβεβλημένος σινδὼν, ῥίπτει ἐπὶ τῶν φανταστικῶν τούτων σκηνῶν ὡχρὰς μόνον καὶ ἀσθενεῖς τινας ἀκτίνας. Οἱ ἀγροὶ οἱ παρὰ τὴν παραθαλασσίαν εἰσὶν ἥκιστα γεωργημένοι· ἐπικοσμοῦνται δὲ πανταχόθεν ὑπὸ ὑψηλῶν κυκλωτέρων δένδρων, πένθιμον ἔχοντων τὴν πρασιάν, τὴν ὑπὸ πρασίνων λειμῶνων περιπλατισουμένην.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν πλοίων αὐξάνει ἐφ' ὅσον τις προχωρεῖ, καὶ μετ' ἐλίγον ἡ ἐξοχὴ καὶ ἡ πεδιάς ἅπασα φαίνεται μυρμηκίσσαι ὑπὸ τῆς πληθύος αὐτῶν· δοίτη ὁ Τάμεσις διαγράφει κατερχόμενος στροφὰς καὶ ἐλιγμούς πολυειδέεις. Ὁ ἀνερχόμενος βλέπει αὐτὸν φέροντα ποτὲ μὲν πρὸς τὰ ἀριστερά, ποτὲ πρὸς τὰ δεξιὰ, ἐπέκεινα δὲ τῶν τοῦ ἐλιγμοῦ αὐτοῦ ἀποκρυπτόντων παραλίων, φαίνονται περιφερόμεναι ἐπὶ τῆς ξηρᾶς αἱ καπνοδόχοι τῶν πυριπνέων ἀτμοπλοίων, καὶ τὰ ἀναπεπταμένα διαφόρων πλοίων ἱστία, συμπίπτοντα συμπαίζοντα καὶ περιπλεκόμενα φύρδην μίγδην μετὰ τῶν φιλυδῶν καὶ τῶν δρυῶν· ἡ ξηρὰ καὶ τὰ ὕδατα συζευγνύουσιν ἀλληλοδιαδόχως τὰς ὕλας τῶν δαυτῶν αὐτῶν, διὰ φαντασιώδους καὶ μαγικῆς τινος περιδινήσεως.

Οὕτω προσέρχεται εἰς Βουλδίχην, πόλιν διαφέροντος θαλασσίαν καὶ στρατιωτικὴν, περιέχουσαν ὀπλοστάσιον, κανονοχυτεῖον καὶ στρατιῶνα· πρὸς δὲ σχολὴν στρατιωτικὴν, καὶ εὐρέα νεώρια. Ὁ ἄγ. Κύρος, τὸ Μέτσο καὶ ἡ Τουλὼν συνάμα περιστῶσι τὴν Βουλδίχην, διατηροῦσαν ἐξακοσίους δημοσίους ἐρέτας ἐπὶ τῶν γεφυρῶν αὐτῆς, δυστυχῶς πάνυ γνωστὸς τοῖς ἀρχαίοις θαλασσινοῖς Γάλλοις. Διερχόμενός τις διὰ τῆς πόλεως ταύτης, τῆς εἰς τὰ ἔργα τοῦ πολέμου ἀριερωθείσης, καταλαμβάνει ὅτι ἡ Μεγάλη Βρετανία δὲν ἔχει οὔτε τὴν φυσιογνωμίαν χώρας πολεμικῆς, οὔτε τὰ πολεμικὰ ἔθνη. Ἡ πόλις αὕτη, κατεχομένη ὑπὸ στρατιωτῶν παντὸς εἶδους, εἶναι παρεμφερὴς μὲ μέγα τι ἐργοστάσιον· διότι ὁ θεατὴς βλέπων ἐπὶ τῶν προκυμαίων καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος μόνον ἐργάτας ἀσχολουμένους, ἤθελεν ἐκλάβει τὴν Βουλδίχην ὡς πόλιν ἐργοστασίων, εἴα ἡ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἡ τοῦ Βιρμινγᾶμ, ἐὰν δὲν ἐβλεπε δύο ἢ τρεῖς σκοπούς, ἐνδύματα φέροντας πορφυρᾶ, περιφέροντας δὲ μετὰ ῥαθυμίας ὀπλα μεγάλα οὐδέποτε χρησιμεύοντα. Ἐνταῦθα τὰ πάντα τὴν ὠφέλειαν ἀποδίδουσι καὶ τὰ πάντα ἐργασία καὶ κόπος. Ἀπέναντι δὲ τῆς κυψέλης ταύτης καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἀκτῆς, τῆς εὐρείας καὶ μονήρους, ἐπιφαίνονται δέκα ἕως δώδεκα μικροὶ οἰκίσκοι ἡμιτελεῖς, καλὸν εὐτελεῖς, ἀλλὰ χαρίεσσαί, ἀρχιτεκτονικῆς γοιθικῆς. Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους οἱ οἰκίσκοι οὗτοι πληθύνονται μέχρι τῶν τετρακοσίων, ἐγειρόμενοι πρὸς ἐνοίκησιν ἐργατῶν ἐπὶ σκοπῷ μᾶλλον πολιτῶ ἢ φιλανθρώπων· διότι ἡ ιδιοκτησία ἐκάστης καλύβης πα-

ρέχει τέλος ἐπὶ φανερᾶς οὐσίας 20 λιτρῶν τετρακοῖσι δὲ ιδιοκτῆται τεχνίται εὖτα σχηματιζόμενοι, δίδουσι εἰς μερίδα τινα ἴσον ἀριθμὸν ἐκλογέων. Οὕτω λοιπὸν ἡ μικρὰ αὕτη πόλις θαμελιούται πρὸς ὠφέλειαν ὑποψηφίου τινος τῆς Βουλῆς τῶν κοινοτήτων. Φεβδύμαι ὅμως ὅτι δὲν θέλουσι βραδύνει καὶ παρ' ἡμῖν νὰ καταφύγῃσι εἰς τὸ εὐφρὲς τοῦτο μέσον τοῦ τροποποιεῖν τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους.

Ἀναχωρῶν ἀπὸ τῆς Βουλδίχης, ἀνακαλύπτει τις πρὸς τὸν ὀρίζοντα, ὀλίγον πρὸς τὰ ἀριστερά, τοὺς διδύμους τῆς Γρεμβίχης θόλους, περὶ οὗς ὁ εἰς Λονδίον προσερχόμενος δεξιλεῖ νὰ διαγράψῃ κύκλον δύο λευγῶν τὸ μήκος.

Διήλθομεν ἤδη ταχέως τὰ ἐννέα μίλια, τὰ μέχρι τοῦ Custom-House ἀπολειπόμενα ἡμῖν, καὶ τὸ πρὸ ἡμῶν θέαμα εἶναι τοσοῦτον θελξικάρδιον, ἡ διάνοια ὑπὸ τοσοῦτων προσβάλλεται ἐντυπώσεων, ὥστε λησμονεῖ τὴν τῶν ὥρῶν καταμέτρησιν. Ἡ κίνησις καὶ ἡ ζωὴ ἀναφαίνεται τέλος αἰφνυδῶς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Ταμέσεως ὁχθῆς, τῆς ἐπὶ ἐπὶ τοσοῦτον μονήρους καὶ σιγηλῆς· στέγαι δὲ τιναί καὶ ἐργαστήρια καὶ οἰκοδομαὶ σποράδην κείμεναι, παρασκευάζουσι τὰ ὄργανα τοῦ περιγητοῦ, εἰς τὸ μέγα τῆς ἀχανοῦς πόλεως πανόραμα, ὑποφαίνεμενον ἤδη πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος, καλυπτόμενον ὅμως τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῶν μακρῶν τῶν πλοίων σειρῶν.

Βλέπει ὁ περιγητὴς περιφερόμενα τὰ watermen, ἀτμόπλοια ἐμπλεα ἐπιδατῶν, ἀπέραντα παντοφορεῖα (omnibus), ἅτινα τετρακόσια τὸν ἀριθμὸν ὑπηρετοῦσι παντοιοτρόπως τὴν παραλίαν, εἰσδύουσι δὲ, καὶ πλησιάζοντα, σαμνιγνύονται μετὰ τῶν πολυποικίλων καὶ παντοειδῶν πλοίων, δι' ὧν περιφέρονται σμήνη ἀναριθμήτων λέμβων. Ἡ ἐκατέρωθεν παραλία, βριθουσα πλήθους καὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων παρέχει ἀποψιν πένθημον καὶ σιωπηλὴν ἐνώπιον τῆς ταραχῆς καὶ τῆς ζωῆς τῆς ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, ὅστις φαίνεται ὅτι φέρει καὶ ἀνακουχὴ ἐπὶ τῶν κυμάτων αὐτοῦ ὀλην ἀκατανόμαστον πόλιν.

Εἶμεθα περὶ μεσημβρίαν· ὁ ἥλιος προσβάλλων λευκαίνει τοὺς ἀνθρακώδεις ἀτμούς τοὺς σκοτιζόντας τὸν κυανῶν οὐρανὸν, τὰ δὲ πλοῖα, τὰ ἐγκαρσίως ἐφ' ἅπαν τὸ εἶναι πρῶταστον τοῦτο διατεθειμένα, ἀφύρουν, διὰ τῶν διαστημάτων τῶν γενομένων εἰς τοὺς ἰστούς αὐτῶν ὑπὸ τῶν κυματισμῶν, εἰς τὸν περιγητὴν μέρος, δι' οὗ διορᾷ ἀλλόκοτόν τι σύμφυρμα καταστημάτων, ἀποθηκῶν, παραπηγμάτων, προσταγίων, ἐργοστασίων, ἐκλαμβανομένων ὡς πλοίων ἕνεκα τῶν ὑψηλοτάτων αὐτῶν καπνοδόχων, αἰωρουμένων ὡς ἱστῶν ὀγκωδῶν καὶ αὐθαδῶν. Ἀπαντες, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε ἐπὶ τῶν κυμάτων εὐρισκόμενοι, κινούνται ἀενάως καὶ ἐργάζονται, τὸ δὲ ὕδωρ ταραττώμενον καὶ κτυπώμενον ἀκαταπύστως περιδινεῖται καὶ ἀφρίζει τοσοῦτον, ὥστε ἡ τοῦ πυθμένος ἰλὺς ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἣν οὐδὲ πνοὴ ταραττεῖ ἀνέμου· τὸ δὲ κύμα κιλυνδεῖται παφλάζον ὑπὸ συνεχοῦς κατερχόμενον ταραχῆς καὶ μαγίας.

Ἐφ' ὅσον τις προχωρεῖ, τὸ παράδοξον τοῦτο δρᾶμα ἀναπτύσσεται βαθμίδν μετὰ τῶν περιπετειῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκπλήττεται, βλέπων προχωροῦν ἐπὶ τὸ σκάφος ἐπὶ τοῦ ἀπειρομεγέθους καὶ τοσοῦτον πολυπληθοῦς τοῦ ποταμοῦ, ὥστε ὁ ὀφθαλμὸς προσπίπτει ἐμποδιζόμενος ἐπὶ τῶν ἐκ πλοίων σχηματιζομένων τειχῶν. Ἡ ἐμφύχωσις δ' αὕτη καὶ ἡ ταραχὴ, αὐξάνουσα ἐπὶ

μᾶλλον ἀπὸ τῆς Γρεενβίχης, καθίσταται καταπληκτικὴ μετ' ὀλίγον, καὶ τριπλασιάζεται παρὰ τὸ Λονδίον. Μετὰ ταῦτα βλέπει τις ἀναπτυσσομένην ἐπ' ἀμφοτέρω τῶν ἀκτῶν, τὴν ἀπειρομεγέθη ταύτην τοῦ ἐμπορίου τῶν δύο κόσμων Βαβέλ, ἀφ' ἧς ἀνέρχονται διακρίσεις περὶ πόλιν χιλιάδες καπνοδόχων, ὀδελίσκων καπνῶν καὶ φλόγας ἐξερρυσσομένων ἀπὸ τῶν ἀπαισιῶν αὐτῶν στομάτων, κοσμουμένην δὲ διὰ τῶν μακρῶν ἐκ μελαίνων κεράμων οἰκῶν αὐτῆς. Αἱ οἰκίαι αὗται ὑπ' ἐρυθρῶν κάλυπτόμεναι στεγῶν, καὶ διατεθειμέναι κλιμακίδων, χρησιμεύουσιν, ὅτ' εἰπεῖν, ὡς βάσεις εἰς τὸν ὅλον τοῦ Ἀγ. Παύλου, δεῖγμα τοῦ γαλλικοῦ Πανθέου.

Τὸ Λονδίον δὲν ἔχει παρόχθια· διότι αἱ παρὰ τὴν παραλίαν οἰκίαι παράκεινται τῷ Ταμέσει ἐφ' οὗ αὗται ἀνοίγονται ἵνα παραλάβωσι φορτία πικτοειδῆ, ἀπορριπτόμενα ἐν τῇ πόλει. Αἱ οἰκίαι αὗται, ὡς παραχθεῖται ἐκ διαφόρων ἀναγκῶν ἔχουσι ποικίλην καὶ τὴν κατασκευὴν. Ἡ δεξιὰ ὄχθη, πρὸς αὐτὴν γιγαντώδες, πλήρες ἐργατῶν καὶ ταπεινῶν οἰκημάτων, ἀδιαλείπτως κεκαλυμμένων ὑπὸ νέφους καπνοῦ, ἐξερχομένου ἐκ τῶν στεγῶν αὐτῶν, ἀριέρεται ὁλοσχερῶς τῇ βιομηχανίᾳ τὴν αὐτὴν δὲ παρέχει ὅψιν καὶ τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς ἀριστερᾶς παραλίας· ἀλλὰ μετὰ τῆς συνοικίας ταύτης καὶ τῶν ἀπομακρυσμένων τῆς πόλεως οἰκοδομῶν βλέπει τις μυριάδας ἰστίων καὶ σχοινίων συγχεομένων, πλήθη νηῶν ἐγκαρσίσως διατεθειμένων, καὶ φαινομένων ὡς εἰσχωρουσῶν δι' ἄλλου τινος τοῦ Ταμέσεως βραχίονος ἐν τῇ πόλει, διὰ τῶν δεξαμενῶν δηλαδὴ τοῦ Λονδίνου (τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης τῆς ἐταιρείας τῶν Ἰνδιῶν, ἣ ἀλλάων μεγάλων, ἐσκαμμένων ἐπὶ τούτῳ εἰς τὴν παραλίαν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, δι' ὧν τὰ πλοῖα φέρονται παρὰ τὴν πόλιν, ἐνθα συσσωρεύονται κατὰ μυριάδας.

Ἡ ἑλλειψίς παροχθίων, καὶ, κατὰ συνέπειαν, ἡ ἐκ ταύτης ἀταξία καὶ ἀνωμαλία τῶν οἰκημάτων, ἡ ἀκατανόητος αὐτῇ κίνησις καὶ ἐνέργεια, ἣν διαδίδει ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἡ μεγίστη αὐτῇ τοῦ ἀποδιδάσκου εὐκολία, καταπλήττουσι τὸ πνεῦμα παντὸς ξένου ἢ Γάλλου ἐναθροισμένου δικαίως ἐπὶ τῇ μαγευτικῇ καλλονῇ καὶ τῇ καταπληκτικῇ διατάξει τῶν οἰκοδομημάτων τῶν παροχθίων τῶν Παρισίων. Ἀλλ' ἡ τοῦ Ταμέσεως μεγαλοπρέπεια, δυναμένου νὰ περιλάβῃ τὸν μεγάλῃ τερονί στόλον καὶ νὰ φέρῃ πλοῖα ἱστιοφόρα ἢ ἀτμοκίνητα ἀσυγκρίτως πολυπληθέστερα τῶν διτρόχων καὶ ἀμαξῶν τῶν Παρισίων βουλευαρίων, κατὰ τὴν ἐκ τῶν θεάτρων ἔξοδον ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῶν γραμμῶν, καὶ ἡ τοσοῦτον ἰδιωτικῶς διακεχυμένη ποικιλία ἐπὶ τῆς πόλεως ταύτης εἶναι πολὺ τῆς παροδικῆς ἐκείνης ἐντυπώσεως καταπληκτικώτερα. Θαυμάζει ὁ περιηγητὴς βλέπων τὰ πλοῖα εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἐλευθέρως ἐνδοὺς οἰκίων, καὶ καταπλήττεται ὑπὸ τῆς ὑπερβαλλούσης κινήσεως καὶ ἐργασίας. Βλέπων δ' ἐν τῷ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λιμένος τούτου ἐνώπιον μυριάδων ἀνθρώπων τοσοῦτον ἐνεργητικῶν, λησμονεῖ ὅτι εὐρίσκεται ἐφ' ὕδατων. Αἱ οἰκίαι τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν ἰστίων καὶ τῶν σχοινίων τῶν πλοίων, φαίνονται ὡς συνεχιζούσαι τρόπον τινα τὸ τοῦ Ταμέσεως θέαμα, καὶ μετ' ὀλίγον δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τις πῶς ἡ τοσοῦτον μεγάλη αὐτῇ ὁδὸς, ἡ τοσοῦτον πλήθους ἐμπλεως ἀγυιὰ αὐτῇ διεκόπη καὶ περιεστάλῃ ὑπὸ τῶν προχωμάτων (terrassments) παροχθίου. Ἡ ἀρχικὴ

τῆς τοῦ Λονδίνου κινήσεως αἰτία, τὸ ἐλατήριον καὶ τὸ κέντρον πάσης τῆς ἐν αὐτῷ παραγομένης ἐνεργείας, εἶναι ὁ θαλάσσιος οὗτος βραχίων, ὁ ἐπικαλούμενος Τάμεσις.

Μεταξὺ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ἁλλοκότου καὶ ἀπειργιάτου τούτου πανοράματος δύο μόνον μνημεῖα ἀναμνησκουσι τὸν ἀρχαῖον κόσμον. Μακρὰν ὁ Ἀγ. Παῦλος, καὶ ἐγγυτέρω ὁ Πύργος τοῦ Λονδίνου, πύργος τετραγώνος, βαρὺς καὶ ἀπέραντος, ἀφ' οὗ ἀνέρχονται ἀσθενῆ καὶ γελοῖα τινα κωδωνοστάσια, δεδεσμένα ἐκ τῶν τεσσάρων γωνιῶν ἐπὶ τοῦ ἀνδρόρου. Παραλείπομεν δὲ τῶν δύο τούτων καταπληκτικῶν ὀγκῶν, αἱ μικραὶ σειραὶ τῶν ἰδιοτρόπων οἰκίσκων, φαινομένων ὡς πλοίων κλονιζομένων, αἱ ἀγοραὶ αὗται, τὰ ἐργαστήρια μετὰ τῶν μελαίνων αὐτῶν καπνοδόχων, τῶν ἐρπόντων δεινυλλίων των, τῶν ἐκ ξύλου ἐξωγραφημένων καὶ πορφυρῶν σκηνομάτων ἐξωστῶν αὐτῶν, περιποιῶσι τῇ πόλει χαρακτῆρά τινα Ἀνατολικὸν ἢ Ἰνδικόν. Καὶ τὸ καταπληκτικὸν τοῦ παρατηρητοῦ πνεύματος νομίζει ὅτι βλέπει συγκεχυμένως πῶς τὴν Τύρον, τὴν Καρχηδόνα, τὰς ἀκτὰς τοῦ Γάγγου, τὴν ἐμπορικὴν Ἀμερικὴν, ἢ τὰς ἰδανικὰς καὶ μόλις διορωμένες Σινικὰς πόλεις. Καὶ θέλων νὰ καταστρώσῃ τὰς ἐντυπώσεις ταύτας ἀρχεται τοῦ συγκρίνειν, ὥστε οὐδεμία σύγκρισις εὐχαριστεῖ τὸ πνεῦμα, τὸ ἐποῖον καταπλητόμενον φέρεται ἀδιαλείπτως πρὸς πάσας τῆς φαντασίας τὰς διευθύνσεις.

Ἐν τούτοις εἰς τὸν θαυμασμόν ὑφ' οὗ καταλαμβάνεται τις ἀναμνηστικῶς ἀνεπαίσθητος λυπηρὰ καὶ ψυχρὰ τις ἐντύπωσις. Εἶδον τὸν Τάμεσιν ἔρημον σχεδὸν εἰς τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ, ἔπειτα δὲ διαπλεόμενον κατ' ὀλίγον, καὶ τὰς ἀκτὰς αὐτοῦ καθωραϊζομένας, τὴν δὲ ταραχὴν ταύτην γεννωμένην, καὶ τὴν κίνησιν τοῦ λαοῦ αὐξάνουσαν εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον σχεδόν, καὶ ἐνόμισα ὅτι μετεκομίσθην κατὰ τὸ διάστημα ὥρων τινῶν ἐκ τῆς ἐρήμου εἰς τὸ κέντρον τοῦ κόσμου καὶ τὴν πρωτεύουσαν τῆς οἰκουμένης. Καὶ μολοντί τὸ θέαμα τοῦτο τὸ καταπληκτικὸν καὶ πολυδαίδαλον, εὐρίσκειται πρὸ τῶν θρηλατῶν μου, μολοντί εὐρίσκομαι ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ οὐδὲν ἐναργέστερον, πραγματικώτερον, πάλιν μαλόντε τοῦτο δυσκόλως δύναμαι νὰ τὸ πιστεύσω. Πᾶν ἔτι βλέπω μὲ καθιστὰ σκυθρωπὸν καὶ ῥεμβώδῃ, ἡ ἰδέα τῆς ἀπομονώσεως μὲ καταθλίβει. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀναριθμητῶν τούτων πλοίων ἄτινα διασχιζοῦσι κατὰ μυριάς διευθύνσεις τὰ ὑπ' αὐτὰ ἀφρίζοντα καὶ παταγοῦντα κύματα, καὶ δεικνύουσιν εἰς τὰ ὄμματά μου καταστρώματα ἀπείρους φέροντα τοὺς ἐπιβάτας, ἀνδρας, γυναῖκας, ἐργάτας, εὐγενεῖς, ἀνθρώπους πάσης κλάσεως καὶ πάσης ἡλικίας· βλέπων τὴν κίνησιν, παρατηρῶν τὴν μαγικὴν ἐκείνην ἐνεργητικότητα, ὑφ' ἧς τὰ πάντα περιάγονται συγκεχυμένως, καὶ μολοντοῦτο νομίζω ὅτι πάντα ταῦτα διαδραματίζονται καθ' ὕπνου, ὥς ἐν τῇ ἰδανικῇ ἐμφανίσει ζωηρὰς τινος σκηνογραφίας.

Τέλος ἀρχεται ν' ἀντιλαμβάνηται τις τοῦ θαυμάσιου, ἐλλείποντος πάντῃ ἀπὸ τοῦ Ταμέσεως, οὗ ἡ ζωὴ εἶναι ὥσει ἄφρονος τις θεατρικὴ παράστασις. Οὐδὲν πρόσωπον μειδιᾷ, τὰ χεῖλη πάντα σιγῶσι· οὐδὲ κραυγὴ, οὐδὲ φωνὴ ἀντηγεῖ ποτε, καὶ ἕκαστος διέρχεται ἀμεριμνος καὶ μηχανικῶς πῶς διὰ τοῦ πλήθους. Ὁ τεχνίτης δὲν ψάλλει, οἱ δὲ διαβάται παρατηροῦσιν ἀνευ

περιεργείας, οὐδεμίαν φωνήν, οὔτε λέξιν, οὔτε παρατήρησιν ἐκείροντες.

Οἱ Ἀγγλοὶ μεταχειρίζονται γλῶσσαν ἀρμόζουσαν εἰς τὰ εἰρηνικά ἤθη καὶ τὰς σιωπηλὰς αὐτῶν ὁρέξεις. Ἡ γλῶσσά των εἶναι ψθυρισμός τις ὑπὸ γλυκίων συριγμάτων διακοπτόμενος, καὶ ἐκφεύγων ἐκ τῶν χειλέων ἀτελῶς διαρθρούμενος· ἅμα δὲ θελήσει τις νὰ συμβιβάσῃ καὶ συνηθίσῃ εἰς τὴν προφορὰν τῶν λέξεων, τὸ στήθος ἢ τὸν λάρυγγα, ἢ φύσις τῶν λέξεων ἀλλοιοῦται δὲν ἐννοοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀγγλοῦ εἰμὴ ἐνστιγματικῶς πως καὶ ἀμελῶς ἐπιφερόμεναι. Ὑψηλοτέρων δὲ λεγόμενα ἀποβαίνουσι βραχνῶδεις καὶ στριφναὶ εἰς τὴν ἀκοήν, ὥσπερ βαθράκων κοασμοὶ ἀπὸ τῶν ἐλῶν, καὶ τῶν λιμνῶν ἀντηχοῦσαι.

Ἐν Λονδίῳ συνδιαλέγονται τὸ πλεῖστον οἱ κάτω καὶ μεθ' ἑαυτῶν, σκέπτονται μετ' ἐμβριθείας καὶ ἑκαστος καταγίνεται εἰς τὰ αὐτοῦ συμφέροντα, ἐργαζόμενος ἀδιαλείπτως καὶ σιωπηλῶς.

Ἡδὴ τὸ πλεῖον ἡμῶν χάνεται ἐν τῇ πλήθει τῶν ἰστών· εὐρισκόμεθα δὲ ὑπὸ τὴν γέφυραν τοῦ Λονδίνου, ἔτε, τῶν σχεσίων ῥιθύντων, οἱ τροχοὶ σιγῶσι, καὶ τὸ πλεῖον πλησιάζει ἀθροῦδας, μεταξὺ δὲ watermen, πλήρη ἀνθρώπων σιωπώντων, παρὰ τὸν ἀπόβατον τοῦ τελωνείου, κατὰ πλεων ἐντολοδόχων, φυλάκων, ἀχθοφόρων, περιμενόντων ἀρῶνων, καὶ ἀκολουθούντων ὡς μηχανῶν.

Ἐὰν ἐπέλθῃ ποτὲ εἰς τινὰ τῶν ὑπομονητικῶν καὶ καλοκάγαθων φιλοπεριγηγητῶν ἢ φαντασιοπληξία νὰ ἐγκωμιάσῃ τὰς χάριτας τοῦ γαλλικοῦ τελωνείου, δὲν δύναται ἢ νὰ ἐμπνευσθῇ ἐκ τῶν τοῦ Λονδίνου. Διότι παρὰ μὲν τοῖς Γάλλοις τὸ κατὰστημα τοῦτο εἶναι ὠπλισμένον διὰ τῶν ὀνύχων τοῦ γάτου, παρὰ δὲ τοῖς Ἀγγλοῖς ἔχει προσέει καὶ τὴν βραδυτῆτα καὶ νωχέλειαν ἐκείνην τοῦ βόα συσφιγκτοῦ, χωνεύοντος τὸ θῆμα αὐτοῦ. Ἡ μικρὰ αὐτὴ τελετὴ δὲν διαρκεῖ οὐδέποτε πλέον τῶν πέντε ἢ ἑξ ὥρων. ἐξαίρουμένης τῆς περιστασεως καθ' ἣν ἤθελε τις ἀποβιβασθῇ τὴν κυριακὴν, ὅτε πρέπει νὰ περιμεῖνῃ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς ἐπιούσης τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀποσκευῆς του, τελουμένης οὕτω πως. Οἱ ἐντολοδόχοι πληροφόροῦνται περὶ τοῦ ξενοδοχείου, εἰς ὃ θέλει νὰ καταλύσῃται· μετὰ ταῦτα σὰς ὁδηγοῦσιν ἀναρρίχωμένους ξυλίνην τινα κλίμακα, ἄγουσαν, κατ' οἰκονομικὴν διάθεσιν, εἰς ἀνώγειον τι, ἐνθα εὐρίσκονται τὰ γραφεῖα. Ἐκεῖ λαμβάνετε ἀριθμὸν τινα, καὶ ἕτερον προσκολλῶσιν ἐπὶ τοῦ κειώτιός σας, καὶ τὰ πάντα ἐπιτιθενται τοῖς φύλαξιν, οἵτινες ἀπάγουσιν, ἀπόντων ὑμῶν τὴν ἀποσκευήν· ὑμεῖς δὲ ἀναχωρεῖτε κεναῖς ταῖς χερσὶν εἰς τὴν μεγάλην πόλιν διευθυνόμενοι.

Ἡ μέθοδος αὕτη δὲν παρέχει οὐδεμίαν ἀνησυχίαν εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς· ἐγείρει ὅμως εἰς μέγιστον βαθμὸν τὴν γαλλικὴν ἀπορίαν. Αἱ κυρίαι δύναται νὰ περικλείωσι τὰ τέκνα των εἰς τὰς θήκας τῶν καπελίνων των, χωρὶς νὰ διαδηλώσῃ τὴν ἐλαχίστην φιλόστοργον μέριμναν. Τέλος ἑκαστος διευθύνεται πρὸς τὸ μέρος του, ὁ μὲν φίλος μου παρατηρητῆς, παρατηρῶν διὰ τὸ τοιοῦτον ἔθος καταδεικνύει τὴν μεγίστην τῶν τελωνῶν χρηστότητα, ὁ δὲ φίλος τῶν στρατιωτικῶν παρατηρῶν διὰ τὰ πάντα ἐκτελοῦνται στρατιωτικῶς, καὶ ὁ φιλελεύθερος μετὰ τῆς ἰδέας τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ.

Ἀλλ' ἡ ἐλευθερία αὕτη εἶναι ὀλιγοχρόνιος· διότι τὰ πρόσωπα τῆς περιγηγῆσεως παραδίδονται εἰς τὴν διε-

θυσιν τεσσάρων διερμηγέων, οἵτινες διαμειράζονται τοὺς περιγηγῆτας πρὸς οὗς χρησιμεύουσιν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ὡς ὁδηγοὶ καὶ ξεναγοί. Δύναται δὲ τις νὰ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτῶν γαλλιστῇ, γερμανιστῇ, ἰταλιστῇ καὶ ἰσπανιστῇ, μετ' ὅλων τῶν ἰδιωμάτων καὶ λεπτολογειῶν τῶν γλωσσῶν τούτων. Τὸ κατ' ἐμὲ ἔσχον τὴν εὐτυχίαν νὰ ἐκλέξω τὸν ευφύεστερον καὶ χαριέστερον τούτων. Διότι ὁ Γεώργιος εἶναι συμπατριώτης καλῶς ἀνατεθραμμένος, ὀλιγον ἀδόλεσχος, γαλήνιος ὡς δῶν Ἀγγλοῖ, χρηστὸς δὲ καὶ δραστήριος ἄνευ ἐπισπεύσεως.

Ἀλλ' ἀνάγκη νὰ εἰπώμεν ὀλίγα τινα περὶ τοῦ New-Bridge, τῆς νέας Γεφύρας τοῦ Λονδίνου, μετὰ τῆς ὅποιας τὰ πλοῖα ἀνέρχονται. Ἀρξαμένη τῇ 1825 ἐτελείωσεν ἡ κατασκευὴ αὐτῆς ἐν ἔτει 1831. Μολοντί δὲ πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ὁ ποταμὸς ἔχει τὸ μέγιστον αὐτοῦ πλάτος, ἢ ἐκ γρανίτου κατεσκευασμένη γέφυρα αὕτη, καὶ ἀπολήγουσα ἐκατέρωθεν εἰς ἀψίδας διερχομένης ὑπεράνω τῶν ὁδῶν τῶν δὺν ἀκτῶν, δὲν περιλαμβάνει εἰμὴ πέντε μεγάλας ἀψίδας, ἐξ ὧν ἡ ἐν τῇ μέσῳ ἔχει πλάτος καὶ ὕψος τεράστιον. Τὰ πλοῖα καὶ αἱ ἄμαξαι διέρχονται πλησιέστατα ὑπὸ τὴν γέφυραν ταύτην τὴν ὁμοίως καὶ ἄνω καὶ κάτω τοῦ διαζώματος αὐτῆς παντοειδῶς διαπερωμένην· πρὸς δὲ τὰ δῶν πέρατα αὐτῆς φαίνονται νύκτιν πεζῶν περιφερομένων, ὥσπερ λεγεῶνες μυρμηκῶν περὶ τὴν τελευταίαν ἀψίδα, καὶ ἀναρρίχωμένων ἢ κατερχομένων τὸ μήκος τῶν ἀντιρτίδων (contre-forts) ἵνα προσέλθωσιν εἰς τὰς ταπεινάς ἢ ὑψηλοτέρας ὁδοὺς. Ἐκτελοῦντες τὴν στροφὴν ταύτην καταλίπομεν, ὡς ἔλεγεν ὁ τὰ πάντα στρατιωτικῶς βλέπων ἐκεῖνος, δεξιόθεν ἡμῶν στήλην λιθίνην, ἐφ' ἧς ἵσταται εἰδὸς τι σκολύμου (chardon) χρυσοῦ, περὶ οὗ μᾶς εἶπον, διὸ ὁ μὲν σκόλυμος εἶναι φυτὸν τι καίόμενον, ἡ δὲ φέρουσα αὐτὸ στήλη ἵδρυτο πρὸς ἀνάμνησιν τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ 1666, ὅτε τὸ ἡμισυ τῆς πόλεως κατηγαλῶθη ὑπὸ φρικτῶδους πυρὸς ἐνταῦθα ἀναχαιτιθέντος.

Τέσσαρα ἀτμοκίνητα παντοφορεῖα πλήρη ἐπιβατῶν περιέμενον παρὰ τοὺς πόδας τῆς γεφύρας συνωθούμενα καὶ συστελλόμενα. Ἰνα φθάσῃ τις τὸ τελευταῖον ἔδει νὰ διαβῇ τὰ πρὸ αὐτοῦ τρία. Ἐκαστος λοιπὸν ἔτρεχεν ἀνησυχῶς καὶ σιωπηλῶς νὰ ἐκλέξῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ· Ὡ πόσον ἤθελε προσεγγίσει θόρυβον καὶ πόσον ταραχὴν τοιαύτην παρὰ τὰς ὁχθὰς τοῦ Σηκουάνα συνάροισις! Τὸ τρίτον watermen ὠρισταὶ ἵνα ὁδηγήσῃ ἡμᾶς παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον, ἐνθα περιμενόμεθα. Βιόμενον ἑαυτοὺς εὐχαρίστως ἀναμινύμενους κατὰ πρῶτον μετὰ τοῦ πλήθους, καὶ μολοντί κατεμαρτύρουν τὸν ἐθνισμόν ἡμῶν οἷτε μύσκακες καὶ ἡ θορυβώδης ἡμῶν συμπεριφορὰ, δὲν διεγείραμεν μολοντοῦτο οὐδὲ τὸν θαυμασμόν, οὐδὲ τὴν περιέργειαν τῶν κατοίκων. Ὅσοι τῶν ξένων (ὡς ὠνόμαζεν αὐτοὺς χαριεντιζόμενος, ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν χώρα, ὁ ἀφελέστερος τῶν συνοδοιπόρων μας) ὠμίλουν τὴν γαλλικὴν, προσήλθον εὐγενῶς ἵνα διαλεχθῶσιν μετὰ τῶν ἡττον γανειτῶν (barbus) τῆς συνοδίας μας.

Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Soutvarth, γεφύρας ἐκμίγματος κατασκευασθείσης καὶ στηριζομένης ὑπὸ τεσσάρων λιθίνων στηλῶν, προσήλθον κύριός τις (gentleman) μετὰ δῶν κυριῶν πρὸ τῶν ὁποίων ἐπορεύετο μετ' ἡθὸς κυριαρχίας καὶ προστασίας. Καὶ ἐπειδὴ μία μόνον ἔμεινε κενὴ θέσις, ἐνεβρονίσθη οὗτος χωρὶς νὰ

φροντίση ποσῶς περὶ τῶν ἐπομένων κυριῶν αὐτοῦ ἀφειθεῖσιν δροίῳ μεταξὺ δωδεκάδος τινος ἀνθρώπων. Ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ τέσσαρες Γάλλοι ἐγεγερθέντες προσέφερον αὐταῖς εὐγενῶς τὰς θέσεις των. Αἱ δὲ κυριαί, ἐκπλαγεῖσαι τὸ πρῶτον, ἐκάθηνσαν, εὐχαριστοῦσαι διὰ μειδιάματος τοῦς εὐγενεῖς Γάλλους, ἐνῶ αἱ περὶ ἡμᾶς ἀγγλικάι φουσιγονμῖαι μᾶς ἐθεώρουν μὲ ὕψος ὄχι τόσον εὐχάριστον.

— Καὶ μήπως σᾶς φαίνεται περίεργον, ἀνέκραξεν εἰς τῶν νέων ἡμῶν συμπατριωτῶν, ἐπιψάων τὸν μύστακα αὐτοῦ, ὅτι αἱ Ἀγγλίδες μᾶς προτιμῶσιν; αἱ φιλοφροσύναι εἶναι εἰς αὐτὰς ἀλλότριαι καὶ τρόπον τινὰ νέον τι. διὸ καὶ αἱ μικρότεραι τῶν ὑποχρεώσεων τὰς εὐχαριστοῦσιν. Εἶναι ὅμως ἀληθές ὅτι ὀλιγον ἐλκύνουμην τὴν συμπάθειαν τῶν συνοδουόντων αὐτὰς κυριῶν.

Ἄγνοῶ ἐὰν μετὰ ταῦτα ἡδυνήθη καὶ θεβαίωσιν τὴν πρῶτην αὐτοῦ ἰδέαν, ὡς πρὸς τὴν δευτέραν ὅμως, οἱ Ἀγγλοὶ μοὶ ἐφάνησαν πάντοτε εὐνοϊκώτατοι.

Εἰς τὸ ὕψος τοῦ Blackfriars - Bridge, ἀπέναντι τοῦ ἁγ. Παύλου, ἀρ' οὗ τις ἀνακαλύπτει ἔτι τὸν πύργον, καὶ ἦδη τὸ Somerset - House, εὐρὺ παλάτιον ἀρχιτεκτονικῆς ἰταλικῆς κλασσικῆς, ὃ Τάμεσις στρέφεται πρὸς ἀριστερὰ, αἱ δὲ τῆς παραλίας οἰκοδομαὶ λαμβάνουσιν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον διαστάσεις κανονικάς. Διερχόμενος δὲ διὰ τοῦ Νέου-Βάρ ἀξιοθεάτου ἔνεκα τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ κήπου καὶ τῆς χαριεστάτης αὐτοῦ γοτθικῆς ἐκ πλίνθων σκιάδος, καταπλήσσεται τις ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεπειᾶς τῆς γεφύρας τοῦ Βατερλώ, τῆς ἐκ γρανίτου μετὰ δύο στηλῶν ἀκτινοδολουσῶν ἐφ' ἐκάστου θάρρου. Ἡ γέφυρα αὕτη, ὕψος ἔχουσα 50 ποδῶν ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶναι πάντῃ ἐπίπεδος· ἔκτισται δὲ ἐπὶ ἐννέα ἀψίδων 120 ποδῶν μήκους ἐπὶ 35 ὕψους, τὸ δὲ μήκος αὐτῆς 2,756 ἀγγλικῶν ποδῶν. Ἡ τοῦ Βατερλώ γέφυρα ἔχει σιγμα χαριεστάτον, ῥωμαϊκὴν τὴν στερεότητα, καὶ θαυμασίους τὰς ἀναλογίας. Ἐν τῇ γραφείῳ τῶν διοδίων (peage) τοῦτου εὐρίσκεται ὁ διαβόητος σιδηροὺς στρόφαλος (tourniquet), ὅστις ἀρίνει τὴν διάδασιν εἰς ἓν μόνον ἄτομον, καὶ, στρεφόμενος, διαδίδει ὥησιν τινα εἰς τὴν βελόνην τοῦ ἐν τῇ γραφείῳ εὐρισκομένου σκιαθῆρα (cadran), δεικνύοντες οὕτω τὸν ἀριθμὸν τῶν διαβαινόντων. Περίεργος τῶντι ἐφευρέσεις μηχανικῆς ἀγγλικῆς.

Πρὸς τὸ μήκος τῆς πόλεως ὃ Τάμεσις εἶναι οὐ μόνον ἀπέραντος τις ὁδός, ἀλλ' ἔτι εἰδός τι ἐξοχῆς καὶ τόπος διασκεδάσεως. Διότι, μεταξὺ τῶν ἐπειραριθμῶν ἀτμοπλῶν τῶν εἰς πάντοιας φευγόντων διευθύνσεως, βλέπων τις περιφερομένους διὰ τεσσάρων κωπῶν μυριάδας σκαφιδῶν καὶ λέμβων λεπτῶν ὡσεὶ κωπιδῶν, ἀπαρallάκτως ὡς εἰς τοὺς περιπάτους οἱ ἱππεῖς περιφέρονται περὶ τὰς ἀράδας. Ὁ Ἀγγλος ἀγαπᾷ νὰ τρέχῃ καὶ νὰ αἰσθάνηται ἐαυτὸν ἐπὶ ἐριπικίῳ ἢ ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου λέμβου τινος. Αἱ λέμβοι διεσπεύρουντο πανταχόθεν τοῦ ποταμοῦ, οὗ αἱ ὄχθαι ἐπληροῦντο θεατῶν ἐμπαιθῶν, περιμένοντων ἀνυπομῶνως τὴν θορυβώδη τοῦ πυροτεχνήματος λάμψιν, τὴν ἀναγγέλλουσαν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ νικήσαντος. Αἱ ὡς ἰσχυρὲς ἐλαφραὶ καὶ ταχυκίνητοι οὗται λέμβοι φέρουσι κωπηλάτας ἐνδεδωμένους ὡς ἱπποκρότους καὶ διακρινόμενους ἀπ' ἀλλήλων διὰ τῶν διαφόρων χρωμάτων τῶν μεταξίμων αὐτῶν ὕψασμάτων. « Βλέπων τις τὰς ἑκατοντάδας » ταύτας τῶν μικρῶν λέμβων, γράφει διὰ τῆς φυσικῆς

» αὐτοῦ εἰκονηκότητος ὁ φίλος ἡμῶν Μίνιμος Λαβάτερ, » οἰακροστροφουμένας ὑπὸ κωπηλατῶν ἐξαισίως ὑπὸ » μεταξίνων ὕψασμάτων πορφυρῶν καὶ κυανῶν ἐνδεδω- » μένων, δύναται νὰ εἴπῃ, ὅτι ἅπαντες οἱ μήκωνες » (coquelicots) καὶ τὰ κύανα (bluets) ἤλθον ἵνα » λουσθῶσιν εἰς τὸν Τάμεσιν. »

(Ἔπεται συνέχεια.)

Η ΕΣΠΙΕΡΝΗ ΔΕΗΣΙΣ.

ΗΓΟΙ

ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ.

Τὸ φῶς τῆς σελήνης εἰσέδουε διὰ τῶν σιδηρῶν κιγκλίδων τοῦ παραθύρου, εἰς πενιχράν τινα καλύδην, καὶ περίεξ τῆς ἐστίας διεφώτιζε πολυμελῆ τῆς Ὁδερνεῖας οἰκογένειαν, γονυπετῇ καὶ δεομένην. Μόνος ὁ ἑκατοντούτης πάππος ἐκάθητο εἰς τὸ ξύλινον θρονίον του. Δύο ἄνδρες προβεβηκότες, κεκλιμένοι παρὰ τοὺς πόδας τοῦ γεροντίου καὶ μακρὸι κρατοῦντες κομβολόγιον εἰς τὰς ἐσταυρωμένας χεῖράς των ἐπανελέγον τὰς δεήσεις, τὰς ὁποίας κατεύθυνε πρὸς τὸν Θεὸν μὲ φωνὴν σοβαρὰν ἐνταυτῷ καὶ γλυκεῖαν, τεσσαρακοντούτης τις γυνή· περιεκύκλουν δὲ αὐτὴν παιδία, κοράσια, τὰ δὲ βρέφη στενοχωρούμενα ὑπὸ τοῦ ὕπνου, ἐκλονίζοντο ἐπὶ τῶν γονάτων των.

Νεανίας τις ἤκουεν ἔξωθεν τὴν μεγαλοπρεπῆ σιωπὴν, τὴν ὁμοίαν μὲ τὴν σιγὴν τῶν ἐρήμων, διακοπτομένην μόνον ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς λόγους τῆς μητρὸς τῆς οἰκογενείας. Ἡ καρδία του συνεθλίβετο, ἀναμιμνησκομένου τὰ ἔτη τῆς παιδικῆς ἡλικίας του. Οὕτω προσήυχοντο καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του, καὶ ἦδη ἔφθασε τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν τὰ ἅγια ἔθιμα τῆς οἰκογενείας θεωροῦνται ὡς δεσποδαίμονια! Τοιαῦτα φεῖ! φρονεῖ ἐκεῖνος, ἀπὸ τὴν καρδίαν τοῦ ὁποίου πᾶν αἶσθημα θερμὸν καὶ ἅγιον τῆς πίστεως ἐξέλιπε. Καὶ ἔλυνετο μὲν ὁ νέος οὕτως διότι δὲν εἶχε τὴν πίσιν, ἀλλ' ἡ καρδία του ξηρανθεῖσα ἀπὸ τὴν φιλοσοφικὴν δῆθεν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν θλιβεράν ἠθικὴν τοῦ κόσμου, δὲν ἡδύνατο νὰ ἐπανελάβῃ εἰς αἰσθήματα θρησκευτικὰ, εἰς τὴν πίσιν. Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του ἐστάλαζον βραδέως δάκρυα συγκινήσεως, τὰ γονατὰ του ἔκαμπτον ἀκουσίως του. Ὡ! πόσον τοῦ ἐφαίνοντο εὐτυχεῖς οἱ χωρικοὶ ἐκεῖνοι! Τί δὲν ἤθελε δώσει διὰ νὰ προσερχθῇ οὕτω μίαν κἂν στιγμὴν!

Αἶφνης ἡ φωνὴ τῆς ἀναγινωσκούσης τὰς προσευχὰς ἐσίγησε, διεκόπη πρὸς στιγμὴν, ἔπειτα δὲ ἐπανελάβεν μετὰ τόνου, « ὦ Θεέ μου! λέγουσα, ἐπανάγαγε εἰς τὴν ποίμνην τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον! » Εἰς τὰς λέξεις ταύτας, ὁ γέρων ὕψωσε τὰς ἰσχνὰς χεῖράς του εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς τῶν ἀνδρῶν ἐσφιγξέ τοὺς βραχιονιάς του εἰς τὸ στήθος του, ὡς διὰ νὰ κρατήσῃ τοὺς παλμούς τῆς καρδίας του, ἐν ἐκ τῶν παιδιῶν ὠχρίασε, καὶ ἡ μήτηρ ἐκρυψε τὸ πρόσωπόν της εἰς τὰς χεῖράς της. Ὁ πάππος ἡγέρθη μετὰ κόπου, καὶ μετὰ φωνῆς ἀτόνου καὶ συντετριμμένης, ἀλλὰ πλήρους ἀποφάσεως, ἐπρόβρε τὰς λέξεις ταύτας. « Παι-